

El major espectacle d'“El Mundo”

El diari de Pedro J. Ramírez desembarca al País Valencià amb tres edicions provincials. Una operació de dubtosa justificació econòmica i encara menys política. Fet i fet, l'aparició d'“El Mundo”, com a poc pot animar el panorama polític valencià.

El diari *El Mundo*, com moltes companyies teatrals madrilenyes, arriba de gira pel País Valencià. Seran funcions distintes, però, les anunciades a cadascuna de les tres províncies a partir del 2 de desembre. El desembarcament es produeix en un moment d'estancament de les vendes a Madrid i enmig de la polèmica per la distribució il·legal d'un vídeo que atempta greument contra la intimitat del director, Pedro J. Ramírez. El periòdic madrileny aplega a València, Alacant i Castelló amb l'aparent benedicció del Partit Popular (PP) governant, però crearà distorsions i conflictes amb les altres operacions mediàtiques conservadores que estan en marxa en terres valencianes. L'espectacle està garantit.

'El Mundo' de Carlos Fabra.

Les funcions d'*El Mundo* a Castelló compten amb el suport d'un potent grup d'empresaris vinculats al sector taulell, que han deixat morir el *Castellón Diario*. Aquests diners frescos han permès al periòdic madrileny fitxar a colp de talonari una desena de periodistes de l'única possible competència, *Mediterráneo*. Mentrestant, els antics treballadors de *Castellón Diario* han passat a l'atur i només alguns comencen a recol·locar-se amb dificultats. L'operació compta amb la benedicció de Carlos Fabra, home fort del PP a la província i el president millor pagat d'una diputació a tot l'estat. A Castelló, l'empresa editora està constituïda majoritàriament amb capital local i lloga

RAFA GIL

la capçalera del diari madrileny en una espècie de franquícia. El director serà Jesús López, fins ara redactor en cap de *Mediterráneo*.

A València i Alacant el guió és ben distint. L'empresa editora, Edicav, SA (Editora de Comunicación de Alicante y Valencia), està integrada majoritàriament per capital arribat des de Madrid, encara que ha donat entrada a empresaris locals. La primera diferència entre les operacions de Castelló i de València és la precarietat econòmica de la segona: els salaris dels redactors contractats per a l'edició de la capital valenciana oscil·len entre el 1.500.000 i el 1.800.000 de pessetes brutes anuals. Tots els contractats són nous llicenciats

sense cap experiència o bé periodistes en atur. En canvi, a Castelló s'ha fitxat quasi tota la plantilla de *Mediterráneo* amb millores substancials dels salaris.

L'edició destinada a la capital valenciana està dirigida per Benigno Camaño, ex-redactor del diari *Las Provincias* a l'igual dels dos únics redactors en cap, Jesús Coello i Vicente Ferrer. La presència d'aquest trio revela una de les contradiccions de l'operació, ja que és al públic conservador de *Las Provincias* al que, en teoria, està destinat el nou producte. A més, Camaño, Coello i Ferrer han abandonat *Las Provincias* sense conflicte, la qual cosa demostra l'ajuda, o almenys la no bel·ligerància, de María Con-

Benigno Camaño, director de l'edició de València d'“El Mundo”, a la seu de la delegació d'aquest rotatiu. Camaño, a l'igual que els dos caps de redacció, Jesús Coello i Vicente Ferrer, han abandonat sense conflicte “Las Provincias” per dur les regnes del nou mitjà.

El diari dirigit per Pedro J. Ramírez arriba al País Valencià en un moment d'estancament i pèrdua de vendes. La preparació d'aquest desembarcament també ha topat amb un altre inesperat obstacle: la difusió il·legal d'un vídeo que atempta greument contra la intimitat del director d'un dels principals suports mediàtics de l'executiu d'Aznar.

ARXIU / EFE

suelo Reyna davant l'arribada d'*El Mundo*.

Esquizofrènia a Alacant. L'aparent benedicció de *Las Provincias* a l'aventura valenciana de Ramírez resulta més estranya encara si s'analitza des de la perspectiva alacantina. Al sud del País Valencià s'acaba d'estrenar un nou diari: *La Prensa de la Provincia de Alicante*, impulsat per l'empresari Eliseo Quintanilla, un home de la màxima confiança del president Eduardo Zaplana. *La Prensa* apareix com una aventura alacantina de María Consuelo Reyna, encara que no d'una manera explícita. El director d'aquest nou diari és Enrique de Diego, l'únic columnista fix alacantí que ha tingut *Las Provincias* en els últims anys. Aquest personatge s'ha destacat per reproduir a Alacant totes les esquizofrènies de la línia editorial de *Las Provincias*. La vinculació entre les dues empreses és tan evident que el nou diari alacantí s'imprimeix als tallers que l'editora de *Las Provincias* posseeix a la ciutat de València. *La Prensa*, de moment, actua com un calc de *Las Provincias*: els seus tres anatemes són Andrés Pedreno, rector de la Universitat d'Alacant; el grup Moll, i els renovadors del PSPV-PSOE. Tot sembla indicar que *La Prensa* és una aventura tutelada des de València per Reyna amb la intenció de comprar-lo en el cas d'una consolidació de la capçalera. Fins ara, *Las Provincias* ha trobat vetat el mercat alacantí i ha vist com el

grup del seu competidor directe a València, el periòdic *Levante*, era hegemònic a Alacant amb el diari *Información*, tots dos del grup Moll. *Las Provincias* és el màxim suport mediàtic de Zaplana, qui sembla haver demanat ajut a Reyna per a introduir-se en el mercat d'Alacant.

Per si no quedava clara la vincu-

L'aparició d'El Mundo' ha comptat amb el suport d'Eduardo Zaplana i també de l'entorn de María Consuelo Reyna.

lació entre *La Prensa* i el PP, el primer número d'aquest nou diari va eixir al carrer amb una extensíssima entrevista amb Eduardo Zaplana. El president valencià, acompanyat de nombrosos alts càrrecs, va ser present en la festa de benvinguda a la nova capçalera, i el suport institucional en forma de publicitat està més que garantit. Tanmateix, la baixa qualitat inicial del producte i l'escassa acollida per part dels lectors alacantins qüestionen un desembarcament explícit de Reyna i, fins i tot, projecta ombres sobre la mateixa con-

tinuïtat de *La Prensa*. En aquest context, la presència d'una edició alacantina d'*El Mundo* distorsiona el projecte de desembarcament del PP al Sud del País Valencià. Vista la funció des d'Alacant es confirma la idea bíblica segons la qual "la Reyna no és d'aquest Mundo". El diari de Ramírez serà dirigit a Alacant per Pepe Soto, ex-redactor de l'edició alacantina de *La Verdad*. Soto comptarà amb cinc periodistes, provinents de *La Verdad* i d'*Información*. El director de l'edició alacantina d'*El Mundo* fou un periodista de confiança dels socialistes en altres temps. Va treballar a TeleElx, una televisió per cable vinculada a militants del PSPV-PSOE, també va ser cap de premsa de l'Ajuntament d'Elx, sempre governat pels socialistes.

També el director de l'edició valenciana d'*El Mundo*, Benigno Camañas, fou l'home elegit pels socialistes l'any 1990 per a encapçal·lar la gran aventura de convertir el *Mediterráneo*, que aleshores controlaven afiliats al PSPV-PSOE (i que després caigué en mans del Grupo Z), en un diari d'àmbit de tot el País Valencià i caràcter progressista. Aquest coneixement de la redacció del *Mediterráneo* l'ha portat a confiar l'edició castellonenca a homes del diari que ara dirigeix Jesús Montesinos.

Un dels grans problemes per a l'edició d'*El Mundo* a Alacant serà trobar el seu espai ideològic. Amb les edicions d'*Abc* i *La Verdad*, d'ideologia clarament dretana, i amb la nova presència de *La Prensa*, no serà fàcil. A València tampoc no ho tindrà fàcil el diari de Pedro J. Ramírez. Malgrat l'amistat entre Ramírez i Reyna, que explica en part la -fins ara- tolerància de *Las Provincias* vers la gira per províncies d'*El Mundo*, no sebla raonable preveure que el diari madrileny aposte a València per l'anticatalanisme radical o per repetir l'esquema de suport sense fissures a la política de Zaplana. En aquestes condicions, tot indica que els futurs lectors d'*El Mundo* al País Valencià seran els mateixos que avui llegeixen aquest diari.

El diari de Ramírez sempre ha tingut una bona acollida en el mer-

JOSE ALEIXANDRE / LEVANTE E.M.V.

cat valencià. Segons l'Oficina de Justificació de la Difusió (OJD) en l'any 1996, l'últim exercici complet de què es disposen dades, el diari de Pedro J. Ramírez ven a tot el País Valencià 16.210 exemplars cada dia, si es calcula la mitjana entre el dilluns i el dissabte. Els diumenges la difusió s'incrementa fins arribar als 34.086 exemplars. Per províncies, és Alacant on més exemplars es difonen d'*El Mundo* entre setmana: 7.636 exemplars de dilluns a dissabte. A València són 6.620. En canvi, els diumenges la difusió és superior a València, amb 16.210 exemplars, mentre que a Alacant se situa en 14.043. Castelló es queda molt lluny d'aquestes xifres. Entre setmana s'hi venen 1.955 exemplars, i els diumenges s'arriba als 3.834. Aquestes xifres de Castelló adquireixen un especial significat si es recorda que, fins la seua desaparició, *Castellón Diario* venia 3.809 exemplars (a banda de 119 més a la província de València). Els empresaris i els polítics que donaven suport al *Castellón Diario* han decidit apostar per un diari que, ara per ara, ven la meitat d'exemplars.

Les tres edicions d'*El Mundo* arriben a terres valencianes després d'experiències amb resultats molt diversos en altres autonomies. Ramírez va apostar molt prompte pel País Basc i Valladolid, on fa anys va traure edicions que sempre han funcionat bé. És cert, però, que aquelles edicions es posaren en marxa en un moment de fort creixement de les vendes d'*El Mundo* a tot l'estat. En algunes ciutats, com ara Mallorca, l'expansió del diari madrileny s'ha basat en la signatura d'acords amb altres diaris preexistents. Després, Ramírez va iniciar aventures a Catalunya i a Andalusia. Aquestes darreres edicions han estat un fracàs absolut. Les coses poden rodar d'igual manera per terres valencianes.

Per supervisar l'edició valenciana, des de fa dos mesos es troba a València John Müller, sots-director de coordinació de l'edició madrilenya del diari. Aquest periodista ha pogut comprovar les dificultats tècniques i l'escassa preparació

professional de molts dels contractats. Els entrebancs són considerables si es pensa que la intenció inicial és d'editar 24 pàgines diàries amb les notícies i els serveis del País Valencià, coordinar tres edicions provincials, i servir de corresponsalia de l'edició madrilenya. En principi, la idea era ei-

EL MUND0

xir al carrer el passat octubre. Després la sortida es va ajornar al 18 de novembre i, finalment, s'ha decidit la data del 2 de desembre.

Problemes amb les fotografies. A la festa de presentació està prevista l'assistència d'Alfonso de Salas, president d'Unidad Editorial, empresa propietària d'*El Mundo*; Benigno Camañas, director de l'edició valenciana, i Pedro J. Ramírez, director del diari i gran protagonista de l'actualitat político-mediàtica de les darreres setmanes. Alguns mitjans ja han indicat la incomoditat que poden sentir de sobte moltes autoritats valencianes si són fotografiades durant la festa al costat de Ramírez.

Els treballadors de l'edició de la capital valenciana han estat contractats des de l'empresa de Madrid, a causa dels retards en la constitució de l'empresa Edicav,

SA. Per aquesta raó, encara es desconeixen amb exactitud els noms dels empresaris que col·laboren amb el projecte. La família Roig pot ser una de les inversores. A Castelló, en canvi, la vinculació entre els germans Roig i el nou projecte periodístic és molt evident. Carlos Fabra, que tutela tota l'operació, és amic de Fernando Roig, el propietari de l'empresa Pamesa. Però Fabra també ha estat vinculat indirectament a l'altre germà Roig, Juan, el propietari de Mercadona, la primera empresa de capital valencià quant a facturació. Mercadona és a punt d'obrir nou supermercat al centre de Castelló en uns locals propietat de la Diputació, operació que ha estat possible gràcies a una permuta d'edificis. També és coneguda la influència de Carlos Fabra en l'operació que va conduir Fernando Roig a la presidència del Vila-real Club de Futbol, equip que milita en la Segona A. L'ambició de Fabra no té límits coneguts: la redacció d'*El Mundo*, al carrer d'Amunt, es troba en un edifici on s'instal·larà una televisió local.

També s'espera la immediata concessió governamental de 350 llicències de ràdio per a una nova emissora.

Cal dir que l'arribada d'*El Mundo* al País Valencià, malgrat tot, complica molt les coses al si del PP valencià. L'edició castellonenca és controlada per Carlos Fabra, les relacions del qual amb Zaplana s'han deteriorat en els darrers temps. D'altra banda Zaplana ha de donar suport institucional al diari preferit per José María Aznar, però sense fer enfadar *Las Provincias*, diari que l'ha catapultat al poder. A Alacant, el president valencià ha de fer costat a *La Prensa*, però també ha de col·laborar amb l'aventura de Ramírez.

Siga com siga, *El Mundo* arriba al País Valencià en un moment d'estancament i pèrdua de vendes i coincidint amb l'època de major desprestigi del seu director a causa de la circulació d'un vídeo de contingut sexual.

La vinculació dels germans Roig al projecte de 'El Mundo' a Castelló és molt evident. Carlos Fabra, el president de la Diputació, que controla amb mà de ferro el PP castellonenc, és amic de Fernando Roig (a la foto). La família Roig també pot ser una de les inversores de l'empresa que s'encarregarà de les edicions de València i Alacant.

Josep Moreno